

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. július 13. *

A T-115/03. sz. ügyben,

a **Samar SpA** (székhelye: Mottalciata [Olaszország], képviseli: A. Ruo ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: O. Montalto és L. Capostagno, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

a **Grotto SpA** (székhelye: Vicenza [Olaszország], képviselik: M. Bosshard és S. Vereá ügyvédek)

beavatkozó,

a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal harmadik fellebbezési tanácsának (az R 340/2002–3. sz. ügyben) 2003. január 30-án, a BLUE JEANS GAS nemzeti ábrás védjegy jogosultjának a GAS STATION közösségi szövegvédjegy lajstromozása elleni felszólalása ügyében hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák,
hivatalvezető: J. Palacio González tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 7-én benyújtott keresetle-
véltre,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. július 21-én
benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. július 25-én
benyújtott válaszbeadványára,

a 2004. február 4-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Előzmények

A felperes 1998. január 12-én a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a GAS STATION szómegjelölés volt.

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „ruházat, lábbeli és fejfedők”.

- 4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1999. március 22-i 22/99. számában hirdették meg.

- 5 1999. június 21-én a beavatkozó a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalt a védjegy lajstromozásával szemben a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt összes áru vonatkozásában, felszólalását a 677 288. sz., alább megjelölt, korábbi nemzeti ábrás védjegyére alapozva, amelyet többek között a 25. áruosztályba tartozó alábbi áruk vonatkozásában lajstromoztak: „nadrágok, kabátok, farmerek, ingek, szoknyák, rövidkabátok, kötöttárúk, melegítők, sálak, zoknik, cipők, csizmák, papucsok”:

- 6 Az OHIM felszólalási osztálya 2002. február 28-i határozatával helyt adott a felszólalásnak, tekintettel „az összetéveszthetőség értékelésekor a megjelölések közötti hangsúlyos hasonlóságra és a megjelölések és áruk közötti kapcsolatra”.

- 7 2002. április 16-án a felperes a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen az OHIM-hoz.
- 8 A fellebbezési tanács 2003. január 30-i határozatában (a továbbiakban: a megtámadott határozat), amelyet a felperes részére 2003. február 10-én kézbesítettek, elutasította a fellebbezést arra hivatkozással, hogy fennáll az összetévesztés veszélye, tekintettel a beavatkozó védjegyének önmagában vett természetére, a védjegyek között fennálló nagyfokú hasonlóságra, továbbá az érintett áruk között fennálló azonosságra vagy hasonlóságra, és arra a pillanatra, amikor a fogyasztók a szóban forgó védjegyet észlelik.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- állapítsa meg, hogy jelen esetben nem áll fenn az összetévesztés veszélye, és helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - másodlagosan, állapítsa meg, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye a védjegybejelentésben megjelölt áruk tekintetében, a farmerek kivételével, vagy legalábbis azon áruk tekintetében, amelyek tekintetében az Elsőfokú Bíróság azt megfelelőnek találja, és helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot a fentiek tekintetében;
 - kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

10 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

— utasítsa el a keresetet;

— kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

- 11 A felperes keresetének alátámasztására két jogalapra hivatkozik: egyrészt a megtámadott határozat indokolási kötelezettségének megsértésére, másrészt az összetéveszthetőség vizsgálata során történt értékelési hibára. A felperes a tárgyaláson előadta, hogy az első kereseti kérelmében előadott „állapítsa meg, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye”, illetve az OHIM elé már korábban előterjesztett érveire való hivatkozás csupán állandó jellegű hivatkozás volt, amiről az Elsőfokú Bíróság tudomást vett.
- 12 A tárgyaláson a felperes becsatolt egy okiratot, amely azt volt hivatott bizonyítani, hogy számos olyan olasz védjegy létezik a ruhaiparban, amely a „gas” szót magában foglalja; a felperes az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 48. cikkére hivatkozott, és – azt követően, hogy az Elsőfokú Bíróság megtagadta a második beadványváltást —, ragaszkodott azon tényhez, miszerint jogosult érveit a tárgyaláson előadni. A Bíróság biztosítási intézkedésként elfogadta az iratot azzal, hogy csak a későbbiekben dönt annak elfogadhatóságáról.

A tárgyaláson csatolt iratok elfogadhatóságáról

13. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, a 40/94 rendelet 63. cikke alapján az Elsőfokú Bíróság előtt indult eljárások célja a fellebbezési tanács által hozott határozatok jogszerűségének a vizsgálata. Olyan tények, amelyekre anélkül hivatkoznak az Elsőfokú Bíróság előtt, hogy azt korábban felhozták volna az OHIM előtti eljárás során, csak abban az esetben befolyásolhatják a határozat jogszerűségét, ha ezen tényeket az OHIM-nak hivatalból figyelembe kellett volna vennie. A 74. cikk (1) bekezdésének utolsó fordulatából – amely szerint a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az OHIM a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van – következik, hogy az OHIM nem köteles hivatalból olyan tényeket figyelembe venni, amelyre a felek nem hivatkoztak az eljárás során. Tehát az ilyen tények nem befolyásolhatják a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét.
14. Általánosan elfogadott tény, hogy az OHIM előtti eljárás során nem került benyújtásra a tárgyaláson becsatolt okirat, amelynek célja annak bizonyítása, hogy számos olasz védjegy létezik a ruhaiparban, amely a „gas” szót magában foglalja. Ennek megfelelően, az Elsőfokú Bíróság az okiratot nem veheti figyelembe.
15. A felperes továbbá nem hivatkozhat, az okirat késedelmes benyújtása miatt, az eljárási szabályzat 48. cikkének 1. és 2. §-ára. Először is a felperes egyetlen olyan okra sem hivatkozott, amely – annak elfogadhatósága esetén – igazolta volna új bizonyíték benyújtását a válaszban. Másodsor, a kontradiktórium eljárás elve nem igazolhatja az okirat késedelmes benyújtását jelen esetben, mivel azt nem lehet csupán az OHIM és a beavatkozó által előterjesztett beadványokra adott válasznak tekinteni. Az OHIM és a beavatkozó kizárólag a „gas” szó önmagában vett megkülönböztetőképességének voltát kívánta bizonyítani, anélkül hogy bármikor is hivatkoztak volna a korábbi védjegy megkülönböztetőképességére az olasz ruházati kereskedelem vonatkozásában.

- 16 A fentiekre tekintettel a felperes által a tárgyaláson benyújtott iratot figyelmen kívül kell hagyni, bizonyító erejének vizsgálata, illetve az eljárásban részt vevő többi fél arra vonatkozó érveinek meghallgatása nélkül.

Indokolási kötelezettség megsértése

- 17 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács megsértette indokolási kötelezettségét azzal, hogy a megtámadott határozat 20. pontjában minden további magyarázat nélkül azt állítja, hogy a szóban forgó megjelölések fogalmi képzettársítása áll fenn. A felperes arra hivatkozik, hogy a fentiekre tekintettel nincs olyan helyzetben, hogy a fenti állítás alapjául szolgáló okot vitatni tudja.
- 18 Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint felperes megállapításai a megtámadott határozat részleges olvasatán alapulnak. A határozat 20. pontjában a fellebbezési tanács kifejezetten átvette a felszólalási osztály megállapítását, amely szerint a szóban forgó megjelöléseknél fennáll a „fogalmi képzettársítás lehetősége”. A felperesnek így csupán a felszólalási osztály határozatának megállapítására kellett volna szorítkoznia, amelyet részére kézbesítettek, és amennyiben annak helye lett volna, az abban előterjesztett indokokat kellett volna vitatnia az Elsőfokú Bíróság előtt.
- 19 A teljesség kedvéért, amennyiben a fellebbezési tanács által utalt fogalmi képzettársítás a „gas” elemen alapul, amelyre a 20. pont folytatásából lehet következtetni, mely a fenti szótagot domináns elemként értékeli, az Elsőfokú Bíróság megállapítja először is, hogy a felperesnek a fellebbezési tanács határozata elleni azon bírálata, miszerint ellentmondásos azt állítani, hogy a „gas” szó belső égésű motorba való üzemanyagot jelent, de ugyanakkor kiemelni, hogy az nem jelent benzint, a megtámadott határozat 6. pontjának első fordulatában került kifejtésre. Másodszor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 24. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a „gas” szónak határozott jelentése van, és az, hogy az „olasz anyanyelvű fogyasztók számára milyen tényleges jelentéssel bír (‘gáz’, illetve

'motorüzemanyag'), végső soron irreleváns". Így a felperesnek egyszerű lett volna a megtámadott határozat 20. pontjában található megállapításokat az említett határozat 24. pontjában hivatkozott megállapításokkal összeolvasni, és adott esetben, az Elsőfokú Bíróság előtt a fellebbezési tanács azon véleményét vitatni, amely szerint a kérdéses megjelölések fogalmi hasonlóságot mutatnak függetlenül attól, hogy a „gas” szó mely jelentését fogadjuk el.

- 20 A fentiekre tekintettel a jelen jogalapot el kell utasítani.

Az összetéveszthetőségre vonatkozó vizsgálat során elkövetett mérlegelési hibáról

A felek érvei

- 21 A felperes úgy véli, hogy helytelen a szóban forgó megjelöléseket, illetve az általuk megjelölt árukat külön-külön összehasonlítani. Előadja, hogy a fellebbezési tanács a jelen esetben úgy vélte, hogy a „blue jeans” kifejezés leíró jellegű, és ebből arra a következtetésre jutott, hogy a „gas” szó a domináns elem a beavatkozó javára lajstromozott védjegyben. Felperes álláspontja szerint azonban a fenti megállapítás csak a farmer esetében igaz, pontosabban amennyiben a ruhát denim anyagból készítik, de abban az esetben nem igaz, ha az egyéb árukra, például pulóverekre, papucskokra és csizmákra vonatkozik. Továbbá, a fellebbezési tanács vizsgálata során indokolatlanul figyelmen kívül hagyta a „station” szót, amely szintén szerepel a bejelentett védjegyben.
- 22 A kérdéses védjegyek vizuális összehasonlítására vonatkozóan a felperes előadja, hogy a farmerek kivételével, az összes áru tekintetében a beavatkozó javára bejegyzett védjegy domináns eleme a „BLUE JEANS” szó, amely erős megkülönböztetőképességgel bír. A bejelentett védjegy domináns jellegét a „gas” és „station” szavak adják. Ezért nem áll fenn a védjegyek között hasonlóság. Amennyiben a védjegyek farmerre vonatkoznak, a „blue jeans” kifejezések leíró jellegűek, és következésképpen a beavatkozó védjegyének domináns eleme a „gas” szó. A

bejelentett kérelemben megjelölt védjegy domináns eleme a továbbiakban is a „gas station”. Tekintettel arra, hogy a beavatkozó védjegye erősen megkülönböztető, grafikus jelleggel bír, a „gas” szó, amely mindkét védjegyben előfordul, nem elegendő annak megállapítására, hogy a védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye. A fenti elemzést felperes szerint megerősíti az Elsőfokú Bíróságnak a T-110/01. sz., Vedral kontra OHIM–France Distribution [HUBERT] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének 54. pontjában található megközelítés (EBHT 2002., II-5275. o.).

- 23 A hangzásbeli összehasonlítás vonatkozásában a felperes előadja, hogy a kérdéses védjegyek teljesen különbözőek, különösen a farmeren kívüli egyéb áruk tekintetében. Ez különösen igaz abban az esetben, ha a védjegyek első felének a vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nagyobb jelentőséget tulajdonítunk.
- 24 A fogalmi összehasonlítás tekintetében a szóban forgó védjegyek teljességgel különbözőek a farmeren kívüli egyéb áruk tekintetében, mivel az egyik esetben a „blue jeans” kifejezés a domináns elem, míg a másikon a „gas station”, ami üzemanyag-tárolót jelent. Még amennyiben el is fogadnánk azt, hogy a „blue jeans” kifejezés leíró jellegű, a beavatkozó javára lajstromozott védjegy az üzemanyag képzetét kelti, míg a felperes védjegye egy tárolóét – amelyet jelen esetben üzemanyag tárolására használnak.
- 25 A felperes szerint a fellebbezési tanács nem vonta le a megfelelő következtetést az érintett közönség definíciójából, amely szokásosan tájékozott és ésszerűen körültekintő fogyasztókból áll. A felperes ugyanakkor a tárgyaláson pontosította, hogy nem vitatja a meghatározás helyességét.
- 26 A felperes a fentiekből azt a következtetést vonta le, hogy a védjegyek közötti különbségek kizárják az összetéveszthetőséget.

- 27 Az OHIM és a beavatkozó először is megállapítják, hogy a felperes nem vitatja az érintett áruk azonosságát, illetve hasonlóságát. Előadják továbbá, hogy az ütköző védjegyekben a domináns elem kétséget kizáróan a „gas” szó. Álláspontjuk szerint mind a fellebbezési tanács által követett megközelítés, mind a végkövetkeztetés helyes.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 28 A 40/94 rendelet 8. cikk (1) bekezdés b) pontja szerint a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- 29 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, az áruk és szolgáltatások származásának tekintetében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, milyen képet alkot az érintett vásárlóközönség a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (az Elsőfokú Bíróságnak a T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 29–33. pontja, valamint az idézett ítélkezési gyakorlat).
- 30 Meg kell állapítani először is, hogy a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az érintett közönség jelen ügyben az olasz fogyasztók, figyelembe véve, hogy a jelen esetben a korábbi védjegy egy olasz nemzeti védjegy (a megtámadott határozat 13. pontja), és másodsor, hogy az érintett közönség szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztókból áll (a megtámadott határozat 30. pontja), mivel a szóban forgó védjegyek által érintett áruk átlagos fogyasztási cikkek.

- 31 A fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt is, hogy a szóban forgó védjegyekkel érintett áruk azonosak vagy hasonlóak (a megtámadott határozat 12. pontja).
- 32 Az ütköző megjelölések összehasonlítása tekintetében, az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, valamint az idézettítélkezési gyakorlatot).
- 33 A felperes azon kifogása, mely szerint a fellebbezési tanács az ütköző megjelöléseket absztrakt módon hasonlította össze, figyelmen kívül hagyva a szóban forgó védjegyek által érintett árukat, nem megalapozott. A fellebbezési tanács ugyanis a Bíróság C-39/97. sz., Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletére (EBHT 1998., I-5507. o.) hivatkozva kifejezetten kimondta, hogy „az összetéveszthetőség megállapítása a megjelölések közötti kifejezett hasonlóság és a megjelölések, illetve az áruk közötti kapcsolat elemzésén nyugszik” (a megtámadott határozat 12. pontja). A fellebbezési tanács továbbá megállapította, hogy „azt, hogy a megjelölés betöltheti-e a védjegy rendeltetését, a védjegy-bejelentési kérelemben megjelölt áruk tekintetében kell vizsgálni” (a megtámadott határozat 21. pontja).
- 34 A fellebbezési tanács vizsgálata során helyesen állapította meg, hogy a korábbi védjegy domináns eleme a „gas” szó (a megtámadott határozat 20. és 28. pontja). A „blue jeans” kifejezés pusztán leíró jellegű olyan ruházati áruk tekintetében, amelyeket denimből vagy ahhoz hasonló anyagból állítanak elő. Egyéb ruházati cikkek esetében ez a kifejezés nem bír olyan jelentős megkülönböztetőképeséggel, mint a „gas” szó, amely nem áll kapcsolatban a ruházati cikkekkel (a megtámadott

határozat 24. pontja). Másodsorban a szóban forgó ábrás védjegy esetén a „BLUE JEANS” grafikai elem kisebb jelentőséggel bír, hiszen sokkal kisebb betűkkel írják, és így a „gas” szó toldatának tekinthető csupán.

- 35 A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a védjegy-bejelentési kérelemben szereplő védjegy esetén szintén a „gas” szó a domináns elem, tekintettel arra, hogy a „station” szó, még ha rendelkezik is egyfajta önmagában rejlő jelentőséggel, nem változtatja meg a „gas” szó jelentését (a megtámadott határozat 27. pontja). A „station” szó számos különféle helyre utalhat, így például közúti közlekedés esetén megállóhely, vagy olyan hely, ahol üzemanyagot tárolnak, illetve árusítanak, és csak abban az esetben nyer határozott jelentést, ha jelző társul hozzá. A fentiekből következően a „station” szó megerősíti a „gas” szó jelentését, anélkül hogy alternatív jelentést adna neki.
- 36 Következésképpen, a domináns elemük tekintetében a szóban forgó megjelölések vizuálisan, hangzásukban és fogalmilag is azonosak.
- 37 Az ütköző megjelöléseket teljességükben vizsgálva, a fellebbezési tanács mérlegelési hiba elkövetése nélkül arra a következtetésre jutott, hogy az érintett közönség a két megjelölés közti különbségre, egyrészt a másodlagos „BLUE JEANS” ábrás elemre, másrészt a másodlagos „station” szóelemre nem emlékezne, csupán a „gas” elemre (a megtámadott határozat 27–29. pontja). Meg kell jegyezni továbbá, hogy az átlagos fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni (a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH kontra Klijsen Handel BV ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja).
- 38 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes által hivatkozott, az Elsőfokú Bíróság által a HUBERT-ügyben (lásd a fenti 22. pont) elfogadott érvelés sem. Az említett ügyben az Elsőfokú Bíróság döntő súlyt tulajdonított egy grafikai és több

szóból álló elemnek, amelyek alkalmasak voltak az ütköző védjegyekben közös, a „Hubert” szóból álló elemtől való megkülönböztetésre. Ugyanakkor, a jelen esettől eltérően, a fent idézett esetben az ábrás elem különösen fontos jelentőséggel bírt. A fentiekben kifejtettek szerint a „BLUE JEANS” elem csupán másodlagos, a „gas” elemnek mindössze a toldata.

- 39 Következésképpen, a szóban forgó védjegyek által érintett áruk azonossága és hasonlósága, valamint az ütköző védjegyek hasonlósága miatt helye van megerősíteni a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint a fogyasztók össze-
tevésezhetik a szóban forgó megjelöléseket.
- 40 Tekintettel arra, hogy az összetévesztés veszélye minden érintett áru esetén – bár a denim anyagból készült cikkek esetében fokozottabban – fennáll, a megtámadott határozatot nem kell hatályon kívül helyezni annyiban, amennyiben az a denim anyagból készült áruktól eltérő árukra vagy a 25. áruosztályba tartozó más árucsoportokra vonatkozik.
- 41 A fentiekre tekintettel jelen keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 42 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Forwood

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. július 13-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök